

כרשת

תזריע

עם אונקלום ורש"י

פרשת תזריע

ויקרא פרק יב

אֲוִי־דְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר:

ב דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר

וְטָמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּי־מִי

נִדָּת דּוֹתָהּ תִּטְמָא:

מִלֵּל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימָר אֶתְתָּא

אַרִּי תַעֲדִי וְתִלִּיד דְּכָר וְתִיָּה מִסְאָבָא

שְׂבַעַת יוֹמִין כְּיוֹמֵי רְחוּק סוּבְתָה תִּיָּה

מִסְאָבָא:

אֵשָׁה כִּי תִזְרִיעַ. א"ר שְׁמַלְאִי כֵשֶׁם

שִׁיצִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אַחֵר כָּל בַּהֲמָה חַיָּה

וְעוֹף בַּמַּעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, כֵּן תוֹרְתּוֹ

נִתְּפָרֶשֶׁה אַחֵר תוֹרַת בַּהֲמָה חַיָּה וְעוֹף: כִּי

תִּזְרִיעַ לְרַבּוֹת שְׂאֵפִי יִלְדֹתוּ מַחּוּי, שֶׁנִּמְחָה

וְנַעֲשֶׂה כַּעֵין זֶרַע, אִמּוֹ טַמְאָה לִידָה: כִּימִי

נִדְתָּ דוֹתָהּ תַטְמֵא. כַסְדָּר כָּל טוֹמְאָה
הַאֲמוּרָה בְּנִדָּה, מַטְמֵאָה בַטּוֹמְאָה לִידָה,
וְאִפִּילוֹ נִפְתַּח הַקֶּבֶר בְּלֹא דָם: דוֹתָהּ. לְשׁוֹן
דְּבַר הַזֵּב מְגוּפָה. לְשׁוֹן אַחֵר לְשׁוֹן מִדּוּהָ
וְחוֹלִי, שְׂאִין אֵשָׁה רוֹאָה דָם שְׁלֹא תַחֲלָה
רֹאשָׁה וְאוֹבְרִיָה כְּבִדִּין עֲלֶיהָ:

ג. וּבִיּוֹם הַנְּשִׁמְיָנִי יִמּוֹל בְּעֶשֶׂר
עָרְלָתוֹ:

וּבִיּוֹמָא תְּמִינָאָה יִגְזֹר בְּסָרָא דְּעָרְלָתָהּ:
ד. וְנִשְׁלָטִים יוֹם וְנִשְׁלָטָת יָמִים

תֵּשֶׁב בְּדַמִּי טַהֲרָה בְּכָל קִדְשׁ

לֹא תִגַּע וְאַל תִּמְקְדֶשׁ לֹא

תֵּבֹא עַד מְלֹאת יְמֵי טַהֲרָה:

וְתִלְתִּין וְתִלְתָּא יוֹמִין תִּיתֵב בְּדָם דְּכוּ

בְּכָל קוֹדֶשָׁא לֹא תִקְרַב וְלִמְקֻדְשָׁא לֹא

תַּעֲוֹל עַד מְשַׁלֵּם יוֹמֵי דְכוּתָהּ:

תֵּשֶׁב. אִין תֵּשֶׁב אַלֵּא לְשׁוֹן עַכְבָּה, כְּמוֹ

וְתֵשְׁבוּ בִקְדֻשָּׁה, וְיֵשֶׁב בְּאֶלְנֵי מִמְרָא: בְּדַמִּי

טַהֲרָה. אֵף עַל פִּי שְׂרוּאָה טַהֲרָה. בְּדַמִּי

טהרה. לא מפיק ה"א, והוא שם דבר, כמו
 טוהר. ימי טהרה. מפיק ה"א, ימי טוהר
 שלה: לא תגע. אזהרה לאוכל, כמו
 ששנויה ביבמות: בכל קדש וגו'. לרבות
 את התרומה, לפי שזו טבולת יום ארוך
 שטבלה לסוף שבעה ואין שמשא מעריב
 לטהרה עד שקיעת החמה של יום
 ארבעים, שלמחר תביא את כפרת
 טהרתה:

ה וְאֵם נִקְבָּה תֵּלֵד וְטִמְאָה

שְׁבַעַיִם כְּנִדְתָּהּ וְשָׁשִׁים יוֹם

וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דְּמִי

טַהֲרָה:

וְאִם נִקְוְבַתָּא תִּלִּיד וְתִּהְיִי מִסְּאֲבָא

אַרְבַּעַה עָסָר כְּרַחוּקָה וְשִׁתִּין וְשִׁתָּא

יוֹמִין תִּיתֵב עַל דָּם דְּכוּ:

וּבְמִלְאָת יְמֵי טַהֲרָה לְבִן אִוֹ

לְבַת תִּבְיָא כְּכֶשׁ בֶּן שְׁנָתוֹ

לְעֻלָּה וּבֶן יוֹנָה אִוֹ תִּר

לְחַטָּאת אֵל פֶּתַח אֲהֵל מוֹעֵד

אֵל הַכֹּהֵן׃

וּבְמִשְׁלָם יוֹמֵי דְכוּתָהּ לְבָרָא אוֹ

לְבַרְתָּא תִּיתִי אֶמַר בַּר שִׁתָּה לַעֲלֹתָא

וּבַר יוֹנָה אוֹ שְׁפַנִּינָא לְחַטָּאתָא לְתַרְע

מִשְׁכַּן זְמַנָּא לֹות פְּהִנָּא׃

וְהַקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְכַפֵּר

עָלֶיהָ וְטָהַר מִמֶּקֶר דְּמִיָּה

זֹאת תֹורַת הַיִּלּוּד לְזָכֹר אוֹ

לְנִקְבָּה:

וַיִּקְרַבְנָה קָדָם יְיָ וַיִּכַּפֵּר עָלֶיהָ וַתִּדְכֵּי

מִסּוֹאֶבֶת דְּמָהָ דָּא אֲוִרִיתָא דִּילְדָתָא

לְדוּכְרָא אוֹ לְנִקְבָּתָא:

וְהַקְרִיבוּ. לְלִמְדָךְ, שְׂאִין מַעֲכָבָה לְאִכּוּל

בְּקִדְשִׁים אֲלֵא אֶחָד מֵהֶם, וְאִי זֶה הוּא, זֶה

חֲטָאתָ, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּכַּפֵּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וַיִּטְהַרְהָ,

מִי שֶׁהוּא בֹא לְכַפֵּר, בּוֹ הַטְהָרָה תְּלוּיָה:

וַיִּטְהַרְהָ. מִכֹּל שֶׁעַד כֹּאן קְרוּיָה טְמֵאָה:

חַ וְאֵם לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ דִּי שָׂה

וְלִקְחָהּ שְׁתֵּי תָרִים אֹו שְׁנֵי

בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד

לְחַטָּאת וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן

וְטָהֲרָה: (פ)

וְאִם לֹא תִשְׁכַּח יְדָהּ כְּמִסַּת אִמְרָא

וְתִסַּב תִּרְתִּין שְׁפָנִינִין אֹו תִּרִּין בְּנֵי

יוֹנָה חַד לְעֹלָתָא וְחַד לְחַטָּאתָא וְיִכְפֹּר

עָלֶיהָ כְּהֵנָּא וְתִדְכִּי:

אֶחָד לְעוֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת. לֹא הַקְדִּימָה

הכתוב אלא למקראה, אבל להקרבה

חטאת קודם לעולה, כך שנינו בזבחים בפ'

כל התדיר:

ויקרא פרק יג

א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל

אַהֲרֹן לֵאמֹר:

וּמִלֵּיל יִי עִם מֹשֶׁה וְעִם אַהֲרֹן לְמִימָר:

ב אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעֹזר בְּשָׂרוֹ

שָׂאת אֹסֶפֶת חַתּוּת אֹסֶפֶת בַּחֲרֹת

וְהָיָה בְּעֹזר בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע

צָרַעַת וְהוּבָא אֶל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן

אוּ אֶל אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים:

אִנֹּשׁ אֲרִי יְהִי בַמִּשָּׁךְ בְּסִרָה עֲמָקָא או

עֲדִיא או בַּהֲרָא וִיְהִי בַמִּשָּׁךְ בְּסִרָה

לְמַכְתֵּשׁ סְגִירוּ וַיִּתְּתִי לָוֶת אֶהְרֹן כֹּהֵנָא

או לָוֶת חַד מִבְּנוֹהִי כֹהֵנִיא:

שאת או ספחת וגו'. שמות נגעים הם,

ולבנות זו מזו: בהרת. חברבורות טי"א"ר

בלע"ז, וכן בהיר הוא בשחקים: אל אהרן

וגו'. גזירת הכתוב הוא, שאין טומאת

נגעים וטהרתן אלא על פי כהן:

ג וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע בְּעוֹר

הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בַּנֶּגַע הָפֶךְ לְבָן

וּמִרְאָה הַנֶּגַע עֲמֹק מֵעוֹר

בְּשָׂרוֹ נֶגַע צִרְעָתָהּ הוּא וְרָאָהּ

הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ:

וַיַּחֲזִי כֹהֵנָא יָת מַכְתָּשָׁא בַּמִּשְׁךְ בְּסָרָא

וְשָׁעַר בַּמַּכְתָּשָׁא אֶתְהַפִּיךְ לְמַחֲוֹר וּמַחֲוִי

מַכְתָּשָׁא עֲמִיק בַּמִּשְׁךְ בְּסִרָהּ מַכְתָּשׁ

סְגִירוֹתָא הוּא וַיַּחֲזִנָה כֶּהֱנָא וַיִּסְאֵב

יְתָה:

ושער בנגע הפך לבן. מתחלה שחור

והפך ללבן בתוך הנגע. ומעוט שער

שנים: עמוק מעור בשרו. כל מראה לבן

עמוק הוא, כמראה חמה, עמוקה מן הצל:

וטמא אותו. יאמר לו טמא אתה, ששער

לבן סימן טומאה, הוא גזירת הכתוב:

וְאֵם בַּהֲרֹת לְבָנָה הוּא בְּעוֹר

בְּשָׂרוֹ וְעַמֵּק אֵין מִרְאֶה מִן

הַעֲזֹר וְשַׁעֲרָה לֹא הִפֵּךְ לִבּוֹ

וְהַסִּגִּיר הִכְהִין אֶת הַנִּגַּע

שֶׁבַעַת יָמִים:

וְאִם בִּהְרָא חֲזָרָא הִיא בְּמִשְׁךְ בְּסִרָה

וְעַמִּיק לִית מְחֻזָּהּ מִן מִשְׁכָּא וְשַׁעֲרָא

לֹא אֶתְהַפִּיךְ לְמַחֲזֹר וְיִסְגֵּר כְּהִנָּא יִת

מִכְתָּשָׂא שֶׁבַעַא יוֹמִין:

וְעַמּוּק אִין מִרְאָה. לֹא יִדְעִיתִי פִירוּשׁוֹ:

וְהַסִּגִּיר. יִסְגִּירֵנוּ בְּבֵית אֶחָד, וְלֹא יִרְאֶה עַד

סוף השבוע, ויזכירו סימנים עליו:

הִיא וְרֵאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא

כָּשָׁה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוּ

הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים שְׁנִית:

וַיַּחֲזֶנָּה כִּהְנָא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא

מִכְתָּשָׁא קָם כִּד הָוָה לֹא אוֹסֵף

מִכְתָּשָׁא בְּמִשְׁכָּא וַיִּסְגְּרָנָה כִּהְנָא

שְׁבַעַת יוֹמִין תְּנִינֹת:

בעיניו. במראהו ובשיעורו הראשון:

והסגירו, שנית. הא אם פשה בשבוע

ראשון טמא מוחלט:

שני וראַה הַכֹּהֵן אֶתֹ

בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שְ�נִית וְהִנֵּה

כֹּהֵן הַנֶּגֶע וְלֹא פָשָׁה הַנֶּגֶע

בְּעוֹר וּמָהְרוּ הַכֹּהֵן מִסִּפָּחַת

הוא וכבבם בַּגָּדֵיו וּמָהְרוּ:

וַיַּחֲזִי כֹהֵנָא יְתָה בְיוֹמָא שְׂבִיעָאָה

תְּנִינוֹת וְהָא עֲמִיא מַכְתָּשָׁא וְלֹא אוֹסֶף

מַכְתָּשָׁא בְּמִשְׁכָּא וַיִּדְכֶּנָּה כֹהֵנָא

עֲדִיתָא הִיא וַיִּצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וַיִּדְכֶּי:

כַּהֵּ. הוֹכַהּ מִמְרֵאִיתוֹ, הָא אִם עֵמֵד

בְּמִרְאִיתוֹ אִו פֶּשַׁה טִמְאָ: מִסְפַּחַת. שֵׁם

נִגַּע טַהוֹר: וְכַבֵּם בְּגָדֵיו וְטַהֲרָ. הוֹאִיל

וְנִזְקָק לְהַסְגֵּר נִקְרָא טִמְאָ, וְצָרִיךְ טְבִילָה:

וְאִם פֶּשַׁה תְּפִשָּׁה הַמְּסַפַּחַת

בְּעוֹר אַחֲרֵי הִרְאֵתוֹ אֶל הַכֹּהֵן

לְטַהֲרֵתוֹ וְנִרְאָה שְׁנִית אֵל

הַכֹּהֵן:

וְאִם אוֹסֵפֶה תוֹסֵף עַד־יֵתָא בְּמִשְׁכָּא

בְּתֵר דְּאַתְחֲזִי לְכַהֲנָא לְדַכּוּתָהּ וְיִתְחֲזִי

תְּנִינּוֹת לְכַהֲנָא:

ח וְנִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פִּשְׁתָּהּ

הַמְסַפַּחַת בְּעוֹר וְטַמְאֹ הַכֹּהֵן

צִרְעַת הוּא: (פ)

וְיִחֲזִי כַהֲנָא וְהָא אוֹסֵפֶת עַד־יֵתָא

בְּמִשְׁכָּא וַיִּסְאַבְנֶה כֹּהֵנָא סְגִירוּתָא

הִיא:

וּטְמָאוּ הַכֹּהֵן. וּמִשְׁטָמָאוּ הָרִי הוּא

מוֹחֲלֹט, וְזָקוּק לְצַפְרִים וּלְתַגְלַחַת וּלְקָרְבָן

הָאִמּוֹר בִּפְּ זֹאת תִּהְיֶה: צֹרַעַת הוּא.

הַמִּסְפַּחַת הַזֹּאת: צֹרַעַת. לְשׁוֹן נִקְבָּה: נִגַּע.

לְשׁוֹן זָכָר:

ט נִגַּע צֹרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאֶדָם

וְהוּבֵא אֶל הַכֹּהֵן:

מִכַּתֵּשׁ סְגִירוּ אֲרִי תִהְיֶה בְּאֶנְשָׁא וַיִּתְּנִי

לֹות כֹהֲנָא:

וְרֹאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת

לְבָנָה בַּעֲזֹר וְהִיא הַפֶּכֶה שֶׁעַר

לְבָן וּמַחֲיִית בָּשָׂר חַי בַּשְּׂאֵת:

וַיַּחֲזִי כֹהֲנָא וְהָא עֲמֻקָּא חֹרָא בַּמִּשְׁכָּא

וְהִיא הַפֶּכֶת שֶׁעַר לְחֹר וְרֵשׁ בְּסָרָא

חֵיתָא בַּעֲמֻקָּתָא:

ומחית. שנימינ"ט בלע"ז, שנהפך מקצת

הלובן שבתוך השאת למראה בשר אף

הוא סימן טומאה, שער לבן בלא מחיה,
ומחיה בלא שער לבן, ואף על פי שלא
נאמרה מחיה אלא בשאת, אף בכל
המראות ותולדותיהן הוא סימן טומאה:

יֵא צֶרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר
בְּשָׂרוֹ וְטִמְאֹ חִכָּיו לֹא
יִסְגְּרוּ כִּי טִמְא הוּא:

סְגִירוֹת עֲתִיקָא הִיא בְּמִשְׁךְ בְּסִירָה
וְיִסְאֲבִינָה כִּהְנָא לֹא יִסְגְּרִינָה אֲרִי:מִסְאֲב

הוא:

צִרְעַת נוֹשֶׁנֶת הִיא. מִכָּה יִשְׁנָה הִיא תַּחַת

הַמַּחִיָּה, וְחִבּוּרָה זֶה נִרְאִית בְּרִיאָה

מִלְמַעְלָה וְתַחֲתִיָּה מִלְּאָה לַחָה, שֶׁלֹּא

תֹּאמַר הוּאִיל וְעָלְתָה מַחִיָּה אֶטְהַרְנָה:

יב וְאֵם פָּרוֹחַ תִּפְרָח הַצִּרְעָת

בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצִּרְעָת אֶת כָּל

עוֹר הַנֶּגַע מִרְאֵשׁוֹ וְעַד רֶגְלָיו

לְכֹל מִרְאֵה עֵינָי הַכֹּהֵן:

וְאֵם מִסְגָּא תִסְגֶּי סְגִירוֹתָא בְּמִשְׁכָּא

וְתַחֲפִי סְגִירוֹתָא יֵת כָּל מִשְׁךְ מַכַּתְּשָׂא

מִרִּישָׁה וְעַד רַגְלוֹהִי לְכָל חֵיזוֹ עֵינִי

כֶּהֱנָא:

מִרְאֵשׁוֹ. שֶׁל אָדָם וְעַד רַגְלָיו: לְכָל מִרְאָה

עֵינִי הִכָּהֵן. פֶּרֶט לְכָהֵן שֶׁחֲשַׁךְ מֵאוּרֹ:

יג וְרָאָה הִכָּהֵן וְהֵנָּה כְּסֻתָּה

הַצָּרְעָת אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָהַר

אֶת הַנֶּגַע כִּלּוֹ הַכֹּף לְבֵן טָהוֹר

הוּא:

וַיַּחֲזִי כֶהֱנָא וְהָא חֶפֶת סְגִירוּתָא יְתָ כָּל

בְּסִרָהּ וַיִּדְכֵּי יְתָ מִכְתָּשָׁא כְּלָה אֶתְהַפִּיךְ

לְמַחֲוֹר דְּכִי הוּא:

יְד וּבִיּוֹם הָרְאוּת בּוּ בֶּשֶׁר חֵי

יִטְמָא:

וּבִיּוֹמָא דְּאַתְחֲזִי בֵּהּ בְּסִרָא חֵיָּא יְהִי

מִסְאָב:

וּבִיּוֹם הָרְאוּת בּוּ בֶּשֶׁר חֵי. אִם צִמְחָה בּוּ

מַחִיָּה הָרִי כְּבֹר פִּירֵשׁ שֶׁמַּחִיָּה סִימָן

טומאה, אלא הרי שהיה הנגע בא'
מעשרים וארבעה ראשי איברים שאין
מטמאין משום מחיה, לפי שאין נראה
הנגע כולו כאחד, ששופע אילך ואילך,
וחזר ראש האבר ונתגלה שפועו ע"י
שומן, כגון שהבריא ונעשה רחב ונראית
בו המחיה, למדנו הכתוב שתטמא: וביום.
מה תלמוד לומר, ללמד יש יום שאתה
רואה בו, ויש יום שאין אתה רואה בו,
מכאן אמרו חתן נותנין לו כל שבעת ימי
המשתה, לו ולאצטליתו ולכסותו ולביתו,

וכן ברגל נותנין לו כל ימי הרגל:

טו וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַבָּשָׂר הַחַי

וְטָמְאוֹ הַבָּשָׂר הַחַי טָמֵא הוּא

צִרְעָת הוּא:

וַיַּחֲזִי כֹהֵנָא יְת בְּסָרָא חַיָּא וַיִּסְאַבְנָה

בְּסָרָא חַיָּא מִסָּאב הוּא סְגִירוֹת הוּא:

צִרְעָת הוּא. הַבָּשָׂר הַחַיָּא, בָּשָׂר לְשׁוֹן זָכָר:

טז אֹ כִי יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי

וְנִהְפָּךְ לְלֶבֶן וּבָא אֶל הַכֹּהֵן:

אוֹ אֲרִי יְתוֹב בְּסֶרֶא חֵיא וַיִּתְּהֶפֶיךָ

לְמַחֲוֹר וַיִּתְּתִי לֹות כְּהֶנָּא:

י וַרְאָהוּ הַכְּהֵן וְהֶנָּה נְהַפֶּךָ

הֶנָּגַע לְלִבּוֹ וְטַהֵר הַכְּהֵן אֶת

הֶנָּגַע טָהוֹר הוּא: (פ)

וַיַּחֲזֶנָּה כְּהֶנָּא וְהָא אֶתְהֶפֶיךָ מִכְּתָשָׁא

לְמַחֲוֹר וַיִּדְכֵי כְּהֶנָּא יֵת מִכְּתָשָׁא דְכִי

הוּא:

יה שלישי ובְּשֵׁר פִּי

יְהִיָּה בּוֹ בְּעֵרוֹ שְׁחִין וְנִרְפָּא:

וּבִסְרָא אֲרִי יְהִי בֵּה בְּמִשְׁכָּה שְׁחִנָּא

וַיִּתְּסִי:

שְׁחִין. לְשׁוֹן חֲמוֹם, שְׁנֵת חֲמָם הַבֶּשֶׂר

בְּלִקְוֵי הַבָּא לֹא מַחֲמַת מִכָּה שְׁלֹא מַחֲמַת

הָאוֹר: וְנִרְפָּא. הַשְׁחִין הָעֵלָּה אֲרוּכָה

וּבִמְקוֹמוֹ הָעֵלָּה נִגַּע אַחֵר:

יט וְהָיָה בְּמִקּוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת

לְבִנָּה אוֹ בַּהֲרָת לְבִנָּה

אֲדַמְדַּמֶּת וְנִרְאָה אֶל הַכֹּהֵן:

וַיְהִי בַּאֲתֵר שְׁחִנָּא עֲמָקָא חֹרָא אוֹ

בַּהֲרָא חֹרָא סְמָקָא וַיִּתְחַזֵּי לְכַהֲנָא:

אוֹ בַּהֲרָת לְבִנָּה אֲדַמְדַּמֶּת. שְׂאִין הִנֵּג

לְבֵן חֶלֶק, אֵלָא פִתּוּךְ וּמַעֲזוּב בִּשְׁתִּי

מִרְאוֹת לִזְבֵּן וְאוֹדֵם:

כ וְרִאָּה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה מִרְאָה

שֹׁפֵל מִן הָעוֹר וְשַׁעֲרָה הַפֶּךְ

לְבֹן וְטַמְאֹ הַכֹּהֵן נִגַּע צִרְעַת

הוּא בַּשְּׁחִין פֶּרֶחָה:

וַיַּחֲזִי כַהֲנָא וְהָא מַחֲזָהּ מִכִּיד מִן

מִשְׁכָּא וְשַׁעֲרָה אֶתְהַפִּיךְ לְמַחֲוֹר

וַיִּסְאַבֵּינָה כַהֲנָא מִכְתֵּשׁ סְגִירוֹתָא הִיא

בַּשְּׁחֲנָא סְגִיאת:

מֵרָאָה שֹׁפֵל. וְאִין מִמֶּשׁוּ שֹׁפֵל, אֵלֹא

מִתּוֹךְ לְבַנִּינֹתוֹ הוּא נֵרָאָה שֹׁפֵל וְעִמּוּק,

במראה חמה עמוקה מן הצל:

כא וְאֵם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין

בָּהּ שֹׁעַר לִבָּן וְשֹׁפֵלָה אֵינָנָה

מִן הָעוֹר וְהִיא כֹּהֶה וְהַסְגִּירוֹ

הַכֹּהֵן שְׂבַעַת יָמִים:

וְאֵם יַחֲזִנָּה כִּהְנָא וְהָא לִית בָּהּ שֹׁעַר

חֹר וּמַכִּיכָא לִיתָהָ מִן מִשְׁכָּא וְהִיא

עֲמִיא וִיסְגִרְנָה כִּהְנָא שְׂבַעַת יוֹמִין:

כב וְאֵם פִּשָּׁה תַּכְּשֶׁה בְּעוֹר

וְטַמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הוּא:

וְאִם אוֹסֵפֶה תוֹסֵף בְּמִשְׁכָּא וְיִסָּאב

כֹּהֵנָה יִתֶּה מִכְתָּשָׂא הִיא:

נֶגַע הִיא. הַשֵּׂאת הַזֹּאת אוֹ הַבְּהֵרֶת:

כֹּה וְאִם תַּחְתִּיָּה תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת

לֹא פִשְׁתָּהּ צָרְבֶת הַשְּׂחִין הוּא

וְטַהֲרוּ הַכֹּהֵן: (ה)

וְאִם בְּאַתְרָהָא קָמַת בְּהֵרֶתָא לֹא

אוֹסֵפֶת רָשָׁם שְׁחִנָּה הִיא וַיִּדְכֶּנָּה

פֶּה־נָא:

תַּחֲתִיהַ. בַּמְקוֹמָה: צַרְבַּת הַשַּׁחִין.

כַּתְרָגוֹמוֹ רֶשֶׁם שַׁחֲנָא, אִינוּ אֵלָא רוֹשֶׁם

הַחֲמוּם הַנִּיכָר בַּבֶּשֶׂר. כָּל צַרְבַּת לְשׁוֹן

רַגִּיעַת עוֹר הַנֶּרְגַע מַחֲמַת חִימוּם, כְּמוֹ

וְנִצְרְבוּ בָּהּ כָּל פָּנִים, רִיטְרִי"ד בִּלְעִ"ז:

צַרְבַּת. רִיטְרִי"שׁ מַעֲנֵט בִּלְעִ"ז:

רביעי -

כד

שני

במחוברין

בְּעֶשֶׂר כִּי יִהְיֶה בְּעֶרְוֹ מְכֹוֹת

אֵשׁ וְהִיתָה מְחִיתָ הַמְּכֹוֹת

בַּהֲרֹת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת אוֹ

לְבָנָה:

אוּ בִסְרָא אַרִי יְהִי בְמִשְׁכָּה כּוֹאֵה דְנוֹר

וְתִהְיִי רֵשֶׁם כּוֹאֵה בְהֶרָא חוֹרָא סְמָקָא

אוּ חוֹרָא:

מַחִית הַמְכוּה. שְׁנִימְנִי"ט בִלְעִ"ז,

כְּשַׁחֲיִתָּה הַמְכוּה נִהְפָּכָה לְבִהְרָת פְּתוּכָה

אוּ לְבָנָה חֲלָקָה. וְסִימְנִי מְכוּה וְסִימְנִי

שַׁחֲיִין שׁוּיִים הֵם, וְלָמָּה חֲלָקֵן הַכְּתוּב, לֹאמַר

שֶׁאֵין מִצְטַרְפִּין זַעֲ"ז, נוֹלֵד חֲצִי גְרִים

בְּשַׁחֲיִין וְחֲצִי גְרִים בְּמְכוּה, לֹא יִדּוּנוּ כְּגְרִים:

כֹּה וְרָאֵה אֶתָּה הַכֹּהֵן וְהַנֶּה

נְהַפֹּךְ שֵׁעַר לִבּוֹ בַּבְּהֵרֶת

וּמִרְאֵה עֵמֶק מִן הָעוֹר צִרְעַת

הוּא בַּמְכוּה פֶּרַחַה וְטִמָּא

אֶתּוֹ הַכֹּהֵן נִגַּע צִרְעַת הוּא:

וַיַּחֲזִי יְתֵה כֹהֵנָּה וְהָא אֶתְהַפִּיךְ שֵׁעַר

חֹר בַּבְּהֵרֶתָּא וּמַחֲזֵהָ עֲמִיק מִן מִשְׁכָּא

סְגִירוּתָא הִיא בְכוּאָה סְגִיָּאָה וַיִּסְאֵב

יְתֵה כֹהֵנָּה מִכְתֵּשׁ סְגִירוּתָא הִיא:

כּוּ וְאֵם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין

בַּבְּהֶרֶת שֶׁר לִבּוֹ וְשֶׁפֶלָה

אֵינָנָה מִן הָעוֹר וְהוּא כִּהָה

וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שֶׁבַעַת יָמִים:

וְאִם יִחְזֶנָה כֶּהֱנָא וְהָא לִית בַּבְּהֶרֶתָא

שֶׁר חוֹר וּמִכִּכָּא לִיתָהָ מִן מִשְׁכָּא

וְהִיא עֲמִיא וִיסְגִּרְנָה כֶּהֱנָא שֶׁבַעַא

יוֹמִין:

כֹּז וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

אִם פָּשָׁה תִּפְשָׁה בָּעוֹר וְטָמֵא

הַכֹּהֵן אֶתֹּ נִגַּע צִרְעָת הוּא:

וַיַּחֲזֶנָּה כֹּהֵנָּא בְיוֹמָא שְׂבִיעֵאָה אִם

אוֹסֵפָא תוֹסֵף בְּמִשְׁכָּא וַיִּסָּאב כֹּהֵנָּא

יִתֶּה מִכְתָּשׁ סְגִירוֹתָא הִיא:

כֹּה וְאִם תַּחֲתִיָּה תַעֲמֹד הַבַּהֲרָת

לֹא פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר וְהוּא כִּהָּה

שִׁאֵת הַמִּכָּוָה הוּא וְטַהֲרוּ

הַכֹּהֵן כִּי צִרְבָּת הַמִּכָּוָה הוּא:

וְאִם בְּאַתְרָהָא קָמַת בְּהֶרְתָּא לֹא

אוֹסֶפֶת בְּמִשְׁכָּא וְהִיא עָמִיא עוֹמֶק

כּוֹאֵה הִיא וַיִּדְכֶּנָּה כֶּהֱנָא אֲרִי רֶשֶׁם

כּוֹאֵה הִיא:

חֲמִישִׁי כַּטּ וְאִישׁ אִו

אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ נָגַע בְּרָאשׁ

אִו בְּזָקוֹ:

וַיִּגְבֹּר אִו אֶתְתָּא אֲרִי יִהְיֶה בָּהּ מִכְתָּשָׂא

בְּרִישׁ אוֹ בְּדִקּוֹן:

בראש או בזקן. בא הכתוב לחלק בין נגע

שבמקום שער לנגע שבמקום בשר, שזה

סימנו בשער לבן, וזה סימנו בשער צהוב:

לְוִרְאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע וְהִנִּיחַ

מִרְאֵהוּ עָמַק מִן הָעוֹר וְבוֹ

שָׁעַר צָהָב דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ

הַכֹּהֵן נָתַק הוּא צִרְעָת הָרֹאשׁ

אוֹ הַזִּקָּן הוּא:

וַיַּחֲזִי כֶּהֱנָא יָת מַכְתָּשָׁא וְהָא מַחֲזוּהִי

עֲמִיק מִן מִשְׁכָּא וּבֵה שַׁעַר סִמָּק דְּעֵדֶק

וַיִּסְאַב יְתֵה כֶּהֱנָא נְתָקָא הוּא סְגִירוֹת

רִישָׁא אוּ דְקִנָּא הוּא:

זבו שער צהוב. שנהפך שער שחור שבו

לצהוב: נתק הוא. כך שמו של נגע

שבמקום שער:

לא וְכִי יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת נֶגַע

הַנֶּתֶק וְהֵנָּה אֵין מִרְאֵהוּ עָמִק

מִן הָעוֹר וְשַׁעַר שְׁחֹר אֵין בּוֹ
וְהַסִּגִּיר הַכֹּהֵן אֶת נֶגַע הַנֶּתֶק
שִׁבְעַת יָמִים:

וְאִרִי יִחְזִי כִהְנֵא יֵת מִכְתֵּשׁ נִתְקָא וְהָא
לִית מַחְזוּהִי עֲמִיק מִן מִשְׁכָּא וְשַׁעַר
אַכֶּם לִית בֵּיהּ וַיִּסְגֵּר כִּהְנֵא יֵת מִכְתֵּשׁ
נִתְקָא שִׁבְעַת יוֹמִין:

ושער שחור אין בו. הא אם היה בו שער
שחור טהור, ואין צריך להסגר, ששער

שחזר סימן טהרה הוא בנתקים, כמו

שנאמר ושער שחזר צמח בו וגו':

לב וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע בַּיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא פֶשַׁע הִנָּתֵק

וְלֹא הִיָּה בּוֹ שֵׁעַר צָהָב

וּמִרְאֵה הִנָּתֵק אֵין עֵמֶק מִן

הָעוֹר:

וַיַּחֲזִי כַהֲנָא יָת מַכַּת־שָׂא בַּיּוֹמָא

שְׁבִיעָא וְהָא לֹא אוֹסֵף נִתְקָא וְלֹא

יְהִי בֵּה שַׁעַר סֶמֶק וּמַחְזִי נִתְקָא לִית

עֲמִיק מִן מִשְׁכָּא:

וְהִנֵּה לֹא פֶשַׁה וְגו'. הָא אִם פֶּשַׁה, אִו הִיָּה

בּו שַׁעַר צְהוּב, טמא:

לֹא וְהִתְגַּלַּח וְאַתְּ הִנֵּתָּק לֹא

יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת הִנֵּתָּק

שְׂבָעַת יָמִים שְׁנִית:

וְיִגְלַח סִחְרָנִי נִתְקָא וְדַעַם נִתְקָא לֹא

יִגְלַח וְיִסְגֵּר כֹּהֵנָא יְת נִתְקָא שְׂבָעָא

יומין תנינות:

והתגלח. סביבות הנתק: ואת הנתק לא
 יגלח. מניח שתי שערות סמוך לו סביב,
 כדי שיהא ניכר אם פשה, שאם יפשה
 יעבור השערות ויצא למקום הגילוח:

לד־וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּתֶק בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא פָשָׁה הַנֶּתֶק
 בְּעוֹר וּמִרְאֵהוּ אֵינָנו עֹמֵק מִן
 הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּם

בגדיו וטהר:

ויחזי כהנא ית נתקא ביוםא שביעאה

והא לא אוסף נתקא במשכא ומחזוהי

ליתוהי עמיק מן משכא וידכי יתה

כהנא ויצבע לבושוהי וידכי:

לה ואם פשה יפשה הנתק

בעור אחרי טהרתו:

ואם אוספא יוסף נתקא במשכא בתר

דכותה:

אחרי טהרתו. אין לי אלא פושה לאחר

הפטור, מניין אף בסוף שבוע ראשון ובסוף

שבוע שני, תלמוד לומר פשה יפשה:

לו וְרָאָהּ הַכֹּהֵן וְהִנָּה פָּשָׁה

הִנָּתַק בְּעוֹר לֹא יִבָּקֵר הַכֹּהֵן

לְשַׁעַר הַצֹּהֵב טָמֵא הוּא:

וַיַּחֲזִינָה כַּהֲנָא וְהָא אוֹסֵף נִתְקָא

בַּמִּשְׁכָּא לֹא יִבָּקֵר כַּהֲנָא לְשַׁעַר סִמָּק

מִסָּאב הוּא:

לֹא וְאֵם בְּעֵינָיו עָמַד הִנָּתַק

וְשַׁעַר שָׁחַר צִמַּח בּוֹ נִרְפָּא

הִנָּתַק טָהוֹר הוּא וְטָהֵר

הַכֹּהֵן: (ט)

וְאֵם כִּד הָיָה קָם נִתְקָא וְשַׁעַר אָכַם

צִמַּח בֵּה אֶתְסִי נִתְקָא דְכִי הוּא וַיִּדְכֶּנָּה

כֹּהֵנָא:

ושער שחר. מנין אף הירוק והאדום

שאינו צהוב, תלמוד לומר ושער. ולשון

צהוב, דומה לתבנית הזהב. צהוב כמו

זהוב, אור"ב לא בלע"ז: טהור הוא וטהרו

הכהן. הא טמא שטהרו הכהן לא טהור:

לח וְאִישׁ אֹד אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה

בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהָרֹת בְּהָרֹת

לְבָנֹת:

וְגֵבֶר אֹד אֶתְתָּא אִרִּי יִהְיֶה בְּמִשְׁךְ

בְּסִרְהוֹן בְּתָרֹן בְּתָרֹן מוֹרֹן:

בהרת. חברבורות:

לֹט וְרָאָה חֶכְמָה וְהֵנָּה בְּעוֹר

בְּשָׂרָם בְּהָרֹת פְּחֹת לְבָנֹת

בְּהֶק הוּא פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר

הוּא: (ס)

וַיַּחֲזִי כְהֵנָּה וְהָא בְּמִשְׁךְ בְּסִרְהוֹן בְּהָרֹן

עֲמִין חוֹרֹן בְּהֶקָּא הוּא סָגִי בְּמִשְׁכָּא

דְּכִי הוּא:

כֹּהֹת לְבָנוֹת. שְׂאִין לוֹבֵן שְׁלֵהֵן עִז אֵלָא

כֹּהֵה: בִּהֶק. כְּמִין לוֹבֵן, הִנְרָאָה בְּבֶשֶׂר

אדם, אדום שקורין רוש"ו בין חברבורות
 אדמימותו קרויה בהק, כאיש עדשן שבין
 עדשה לעדשה מבהיק הבשר בלובן צח:

שישי – שני

במחוברין ואיש

כי יפֿרט ראשו קרח הוא

טהור הוא:

וְגִבֹּר אֲרִי יִתֵּר שְׁעַר רִישָׁה קֶרַח הוּא

דְּכִי הוּא:

קֶרַח הוּא טְהוֹר הוּא. טְהוֹר מְטוּמָא

נִתְקִין, שְׂאִינוּ נִדּוֹן בְּסִימְנֵי רֹאשׁ וְזִקֵּן שֶׁהֵם

מִקּוֹם שְׁעַר, אֲלֹא בְּסִימְנֵי נִגְעֵי עוֹר בֶּשֶׂר,

בְּשְׁעַר לֵבָן וּמַחִיָּה וּפְשִׁיזוֹן:

מֵא וְאֵם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמְרֹט

רֹאשׁוֹ גְּבִיחַ הוּא טְהוֹר הוּא:

וְאֵם מִלְּקָבֶל אֲפוּהֵי יִתֵּר שְׁעַר רִישָׁה

גְּלוּשׁ הוּא דְּכִי הוּא:

וּאִם מִפֶּאֱת פִּנּוּ. מִשְׁפּוּעַ קִדְקֵד כֹּלִפִּי

פִּנּוּ, קְרוּי גִבְחַת, וְאֵף הַצַּדְעִין שִׁמְכֵאן

וּמִכֵּאן בְּכֹל, וּמִשְׁפּוּעַ קִדְקֵד כֹּלִפִּי

אַחֲזִירִיו, קְרוּי קִרְחַת:

מִבּ וְכִי יִהְיֶה בִּקְרַחַת אִו

בִּגְבַּחַת נִגַּע לִבֵּן אֲדַמָּדִם

צִרְעַת פִּרְחַת הוּא בִּקְרַחַתֹּו

אִו בִּגְבַּחַתֹּו:

וְאַרִּי יְהִי בִּקְרַחַתֹּוּ אִו בְּגִלּוֹשׁוֹתֶהּ

מִכְתָּשׁ תֹּר סִמוֹק סְגִירוֹת סְגִיָּא הִיא

בְּקַרְחוּתָהּ אוּ בְּלוֹשׁוּתָהּ:

נִגַּע לִבָּן אֲדָמָדָם. פֶּתוּךְ. מִנִּיִּין שֶׁאֵר

הַמֵּרָאוֹת תִּלְמוּד לֹמֵר כַּמֵּרָאָה צִרְעָתָ עוֹר

בָּשָׂר, כַּמֵּרָאָה הַצִּרְעָתָ הָאֲמוֹר בַּפֶּרֶשֶׁת עוֹר

בָּשָׂר, אָדָם כִּי יִהְיֶה בַּעֲוֹר בָּשָׂרוֹ, וּמֵהוּ

אֲמוֹר בּוֹ, שֶׁמִּטְמֵא בָּאַרְבַּע מֵרָאוֹת, וְנִדּוֹן

בְּב' שְׁבוּעוֹת, וְלֹא כַּמֵּרָאָה צִרְעָתָ הָאֲמוֹר

בִּשְׁחִין וּמִכּוּהָ שֶׁהוּא נִדּוֹן בִּשְׁבוּעָ א', וְלֹא

כַּמֵּרָאָה נִתְקִין שֶׁל מִקּוֹם שֶׁעַר שְׂאִין

מִטְמֵאִין בָּאַרְבַּע מֵרָאוֹת, שֶׁאֵת זִתּוּלְדָתָהּ,

בהרת ותולדתה:

מַגּ וְרָאָה אֶת־הַכֹּהֵן וְהִנֵּה

שָׂאת הַנֶּגֶע לְבָנָה אֲדַמְדָּמַת

בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגַב־חָתוֹ כִּמְרָאָה

צִרְעַת עוֹר בְּשָׂרָ:

וַיַּחֲזִי יְתֵה כֹהֵנָּה וְהָא עֲמִיק מִכְתָּשָׁא

חֹרָא סְמָקָא בְּקִרְחוּתָהּ אוֹ בְּגִלוּשׁוּתָהּ

כְּמַחֲזִי סְגִירוּתָא מִשֶּׁךְ בְּסָרָ:

מִד אִישׁ צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא

טַמָּא יִטְמְאָנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ

נִגְעוֹ:

גִּבּוֹר סֶגֶר הוּא מִסָּאב הוּא סָאבא

יִסְאֲבֵנָה כִּהְנָא בְּרִישָׁה מִכְתָּשָׁה:

בראשו נגעו. אין לי אלא נתקין, מנין

לרבות שאר המנוגעים, תלמוד לומר טמא

יטמאנו, לרבות את כולו. על כולו הוא

אומר בגדיו יהיו פרומים וגו':

מה וְהִצָּרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע

בְּגִדָיו יְהִי פְרָמִים וְרֹאשׁוֹ

יְהִי פָרוּעַ וְעַל שֵׁפָם יַעֲטָה

וְטָמֵא טָמֵא יִקָּרָא:

וּסְגִירָא דִּי בַּהּ מַכְתָּשָׂא לְבוּשׁוֹהִי יְהוֹן

מִבְזֵעִין וְרִישָׁהּ יְהִי פָרִיעַ וְעַל שֵׁפָם

כֹּאֲבֵלָא יִתְעַטֵּף וְלֹא תִסְתַּבֵּן וְלֹא

תִּסְתַּבֵּן יִקָּרֵי:

פְּרוּמִים. קְרוּעִים: פָּרוּעַ. מַגְדֵּל שַׁעַר:

וְעַל שֵׁפָם יַעֲטָה. כֹּאֲבֵל: שֵׁפָם. שַׁעַר

השפּתִים, גרינו"ן בלע"ז: וטמא טמא

יקרא. משמיע שהוא טמא ויפרשו ממנו:

מוּ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הִנָּגַע בּוֹ

יְטַמֵּא טַמֵּא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב

מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ: (ה)

כָּל יוֹמֵי דִּי מַכְתָּשָׂא בֵּהּ יְהִי מְסֻאָב

מְסֻאָב הוּא בְּלִחְדוּהֵי יֵיתֵב מְבָרָא

לְמִשְׁרִיתָא מוֹתְבָה:

בדד ישב. שלא יהיו שאר טמאים יושבים

עמו. ואמרו רבותינו, מה נשתנה משאר
 טמאים לישוב בדד, הואיל והוא הבדיל
 בלשון הרע בין איש לאשתו ובין איש
 לרעהו, אף הוא יבדל: מחוץ למחנה.
 חוץ לשלש מחנות:

מזוֹ וְהַבֶּגֶד כִּי יִהְיֶה בוֹ נֶגַע
 צָרַעַת בְּבֶגֶד צֶמֶר אוֹ בְּבֶגֶד
 פְּשָׁתִים:

וְלְבוּשָׁא אֲרִי יְהִי בָּהּ מִכְתֵּשׁ סְגִירוֹ
 בְּלִבֵּשׁ עֵמֶר אוֹ בְּלְבוּשׁ כֶּתֶן:

מח או בשתי או בערב

לפשתים ולצמר או בעור או

בכל מלאכת עור:

או בשתיא או בערבא לכתנא

ולעמרא או במשכא או בכל עבידת

משך:

לפשתים ולצמר. של פשתים או של

צמר: או בעור. זה עור שלא נעשה בו

מלאכה: או בכל מלאכת עור. זה עור

שנעשה בו מלאכה:

מט וְהָיָה הַנֶּגַע יִרְקַק אֹ

אֲדָמָה בַּבֶּגֶד אֹ בַעֹר אֹ

בַּשֹּׁתִי אֹ בַעֲרֵב אֹ בְּכָל כְּלִי

עֹר נֶגַע צִרְעָת הוּא וְהָרְאָה

אֶת הַכֹּהֵן:

וַיְהִי מִכְתָּשָׁא יְרוֹק אֹ סִמוֹק בְּלוֹשָׁא

אֹ בַמִּשְׁכָּא אֹ בַשֹּׁתִיָּא אֹ בַעֲרֵבָא אֹ

בְּכָל מֵאן דְּמִשַּׁךְ מִכְתָּשָׁא סְגִירוֹתָא הוּא

וַיִּתְחַזֵּי לְכַהֲנָא:

יִרְקַרְק. יְרוֹק שְׂבִירוֹקִין: אֲדַמְדָּם. אֲדוֹם

שְׂבִאֲדוּמִים:

נ וַרְאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע

וְהִסְגִּיר אֶת הַנֶּגַע שְׁבַעַת

יָמִים:

וַיִּחַזֵּי כַהֲנָא יֵת מִכַּתְּשָׁא וַיִּסְגֵּר יֵת

מִכַּתְּשָׁא שְׁבַעַת יוֹמִין:

נא וַרְאָה אֶת הַנֶּגַע בַּיּוֹם

הַשְׁבִּיעֵי כִּי פֶּשַׁה הִנֵּנִי בַּבֶּגֶד

אוֹ בַּשֹּׁתִי אוֹ בַּעֲרֹב אוֹ בַּעֲזֹר

לְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעֹזֵר

לְמַלְאכָה צָרָעַת מִמֶּלֶכָה

הִנֵּנִי טָמֵא הוּא:

וַיַּחֲזִי יָת מַכַּת־שָׂא בְיוֹמָא שְׁבִיעָא אֲרִי

אוֹסָף מַכַּת־שָׂא בְלְבוּשָׂא אוֹ בַּשֹּׁתִיָּא אוֹ

בַּעֲרֹבָא אוֹ בַּמִּשְׁכָּא לְכֹל דִּי יִתְעַבֵּד

מִשְׁכָּא לְעִבְיָדָא סְגִירוֹת מַחֲסָרָא

צדעת ממארת. לשון סלון ממאיר,
פויי"נטש בלע"ז. ומדרשו תן בו מארה
שלא תהנה הימנו:

נב וְשִׁרְךָ אֶת הַבֶּגֶד אֲנִי אֶת
 הַנְּשִׁיתִי אֲנִי אֶת הָעֶרְב בַּצֶּמֶר
 אֲנִי בַּבְּשָׂתִים אֲנִי אֶת כָּל כְּלִי
 הָעֹר אֲשֶׁר יְהִי בּוֹ הַנֶּגַע כִּי
 צִרְעַת מִמָּאֲרַת הוּא בְּאֵשׁ

תִּשְׂרָף:

וְיִוָּקֵיד יֵת לְבוֹשָׁא אוּ יֵת שְׂתִיָּא אוּ יֵת

עֲרֵבָא בְּעֵמְרָא אוּ בְּכַתְנָא אוּ יֵת כָּל

מָאן דְּמִשְׁךְ דִּי יְהִי בֵּה מַכְתָּשָׁא אֲרִי

סְגִירוֹת מַחְסְרָא הִיא בְּנוֹרָא תְּתוּקָד:

בְּצִמְרָא אוּ בְּפִשְׁתִּים. שֶׁל צִמְרָא אוּ שֶׁל

פִּשְׁתִּים, זֶהוּ פִּשְׁטוֹ. וּמִדְרֵשׁוֹ יְכוּלָּא יְבִיא

גִּיזֵי צִמְרָא וְאֲנִיצֵי פִּשְׁתֵּן וְיִשְׂרַפּוּ עִמּוֹ,

תִּלְמוּד לֹאמַר הִיא בָּאָשׁ תִּשְׂרָף, אֵינָה

צְרִיכָה דְּבַר אַחֵר עִמָּה, א"כ מָה תִּלְמוּד

לומר בצמר או בפשתים, להוציא את
האימרות שבו שהן ממין אחר אימרות
לשון שפה, כמו אימרא:

ג וְאֵם יִרְאֶה חֶכְמָן וְחֵנֶּה לֹא
פִּשָּׁה חֲנֻנֶּה בִּבְגָד אוֹ בַּעֲשֵׁתִי
אוֹ בַּעֲרֹב אוֹ בְּכָל כְּלִי עֹר:
וְאֵם יַחֲזִי כֹהֵנָּה וְהָא לֹא אוֹסֶף
מִכֶּתֶשׂא בְּלִבּוֹשָׁא אוֹ בַּעֲשֵׁתִי אוֹ
בַּעֲרֹבָא אוֹ בְּכָל מָאן דְּמִשְׁךְ:

נְדִיּוֹצָהּ הַכֹּהֵן וְכַבְּסוּ אֶת אֲשֶׁר

בּוֹ הִנָּגַע וְהִסְגִּירוּ שְׁבַעַת

יָמִים שְׁנִית:

וַיִּפְקֹד כֹּהֵנָא וַיַּחְוֶהוּ יְתָ דִּי בֵּה

מִכְתָּשָׁא וַיִּסְגְּרֵנָּה שְׁבַעַת יוֹמִין תְּנִינוֹת:

אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הִנָּגַע. יְכוּל מְקוּם הִנָּגַע

בְּלִבָּד, תִּלְמוּד לֹאמַר אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הִנָּגַע,

יְכוּל כָּל הַבְּגָד כּוּלֹ טַעוֹן כַּבּוּס, תִּלְמוּד

לֹאמַר הִנָּגַע, הֵא כִּיצַד, יַכְבֵּס מִן הַבְּגָד עִמּוֹ:

שביעי -

נה

רביעי

במחוברין וראה

הפּוֹחֵן אַחֲרֵי הַכֹּפֶם אֶת הַנֶּגַע

וְהֵנָּה לֹא הָפֶךְ הַנֶּגַע אֶת עֵינָו

וְהִנֵּנִי לֹא פֶשַׁח טָמֵא הוּא

בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפֵנּוּ פְּחֹתָהּ הוּא

בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ:

וַיִּחְזִי כַהֲנָא בְּתַר דְּחֹרּוֹ יֵת מִכְתָּשָׁא

וְהָא לֹא שָׁנָא מִכְתָּשָׁא מִן כִּד הוּא

וּמִכְתָּשָׁא לֹא אוֹסֵף מְסַאב הוּא בְּנוֹרָא

תּוֹקְדָנָה תִּבְרָא הִיא בְּשַׁחֲיוֹתָהּ אוֹ

בַּחֲדָתוֹתָהּ:

אַחֲרֵי הַכֶּבֶס. לְשׁוֹן הַעֲשׂוֹת: לֹא הַפֶּךְ

**הנגע את עינו. לא הוכהה ממראיתו:
והנגע לא פשה. שמענו שאם לא הפך
ולא פשה טמא, ואין צריך לומר לא הפך
ופשה, הפך ולא פשה איני יודע מה יעשה
לו, תלמוד לומר והסגיר את הנגע מכל
מקום, דברי רבי יהודה, וחכמים אומרים
וכו' כדאיתא בתורת כהנים, ורמזתיה כאן
לישב המקרא על אופניו: פחתת היא.
לשון גומא, כמו באחת הפחתים, כלומר
שפלה היא, נגע שמראיו שוקעין:
בקרחתו או בגבחתו. כתרגומו**

בשחיקותה או בחדתותה: קרחתו.
שחקים, ישנים. ומפני המדרש שהוצרך
לגזרה שוה, מניין לפריחה בבגדים שהיא
טהורה, נאמרה קרחת וגבחת באדם,
ונאמרה קרחת וגבחת בבגדים מה להלן
פרח בכולו טהור, אף כאן פרח בכולו
טהור. לכך אחז הכתוב לשון קרחת
וגבחת. ולענין פירושו ותרגומו זהו
משמעו, קרחת לשון ישנים, וגבחת לשון
חדשים, כאלו נכתב באחריתו או
בקדמותו, שהקרחת לשון אחוריים,

והגבחת לשון פנים, כמו שכתוב ואם
מפאת פניו וגו', והקרחת כל ששופע
ויורד מן הקדקד ולאחריו, כך מפורש
בתורת כהנים:

וַיֵּאָמֶר רֹאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֹהֵן
הַנֶּגֶע אַחֲרֵי הַכֹּהֵן אֹתוֹ וְקָרַע
אֹתוֹ מִן הַבֶּגֶד אוֹ מִן הָעוֹר
אוֹ מִן הַשִּׁתִּי אוֹ מִן הָעֶרְבִי:

וְאִם חֲזָא: כֹהֵנָא וְהָא עָמִיא מַכְתָּשָׁא
בְּתַר דְּחִוְרוֹ יִתֵּה וּבִזַּע יִתֵּה מִן לְבוּשָׁא

אוּ מִן מִשְׁכָּא אוּ מִן שְׁתִּיא אוּ מִן

עֲרְבָא:

וקרע אותו. יקרע מקום הנגע מן הבגד,

וישרפנו:

מפטיר נז וְאֵם תִּרְאֶה

עוֹד בַּבֶּגֶד אוּ בַשִּׁתִּי אוּ

בְּעֶרְב אוּ בְּכָל כְּלִי עוֹר

פִּרְחַת חוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹפֵנוּ

אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הִנֵּנִי:

וְאִם תִּתְחַזִּי עוֹד בְּלְבוּשָׁא אוֹ בְּשִׁתִּיא

אוֹ בְּעֶרְבָא אוֹ בְּכָל מָאן דְּמִשְׁךְ סְגִיא

הִיא בְּנוֹרָא תוֹקֶדְנָה יְת דִּי בֵּה

מִכְתָּשָׂא:

פִּרְחַת הִיא. דְּבַר הַחֲזִזֵּר וְצוּמַח: בַּאֲשֶׁ

תִּשְׂרַפְנוּ. אֶת כָּל הַבָּגָד:

נָה וְהַבָּגָד אוֹ הַשִּׁתִּי אוֹ הָעֶרְב

אוֹ כָּל כְּלֵי הָעֶזֶר אֲשֶׁר תַּכְבִּים

וְסֹר מֵהֶם הִנָּגַע וְכַבֵּם שְׁנִית

וְטָהַר:

וְלְבוּשָׁא אוֹ שְׁתִּיא אוֹ עֲרֵבָא אוֹ כָּל

מָאן דְּמִשָּׁךְ דִּי יִתְחַוֵּר וְיַעֲדִי מְנַהוּן

מִכְתָּשָׁא וְיִצְטַבַּע תְּנִינֹת וְיִדְכִּי:

וְסֹר מֵהֶם הִנָּגַע. אִם כִּשְׁכַּבְסוּהוּ בַתְּחִלָּה

עַל פִּי כַהֵן סֹר מִמֶּנּוּ הִנָּגַע לְגַמְרִי: וְכַבֵּם

שְׁנִית. לְשׁוֹן טְבִילָה. תַּרְגּוּם שֶׁל כְּבוֹסִין

שֶׁבִּפְרֵשָׁה זֶה לְשׁוֹן לְבוּן, וִיתְחַוֵּר, חוּץ מִזֶּה

שְׂאִינֹו לְלְבוּן אֵלֹא לְטְבוּל, לְכַךְ תַּרְגּוּמוֹ

וַיִּצְטַבֵּעַ, וּכְן כָּל כַּבּוּסֵי בַגְדִים שֶׁהָן
 לְטַבִּילָה מִתּוֹרַגְמִין וַיִּצְטַבֵּעַ:

נֹט זֹאת תּוֹרַת נֶגֶע צִרְעָת בֶּגֶד
 הַצֶּמֶר אוֹ הַפְּשֻׁתִּים אוֹ הַעֲשֻׁתִּי
 אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל כְּלֵי עוֹר
 לְטַהֲרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ: (פפפ)

דָּא אֲוֵרִיתָא דְּמַכְתֵּשׁ סְגִירוֹ בְּלְבוּשׁ
 עֵמֶר אוֹ כְּתָנָא אוֹ שְׁתִּיָּא אוֹ עֵרְבָא אוֹ
 כָּל מָאן דְּמִשָּׁךְ לְדַכְּיוּתָהּ אוֹ

לְסִאֲבוּתָהּ: